

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 575
din 27.08. 2008

Dosar nr: 252/2008

Petiția nr: 4858 din data de 26.03 .2008.

I .Petent: Colegiul Consilierilor Juridici Timiș cu domiciliul ales în Timișoara, Str. Brândușei, nr.16, Sc. B, ap.2 județ Timiș.

II.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Justiției, cu domiciliul ales în București, Str. Apolodor, Nr.17, Sector 5.

Obiect: Reglementarea discriminatorie a profesiei de consilier juridic.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr.6549,6550, din data de 08.05. 2008, pentru data de 29.05.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen a răspuns petentul .

Părțile au depus puncte de vedere la dosar.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin plângerea înregistrată sub nr.4858/26.03.2008 la C.N.C.D. se solicită sprijinul pentru soluționarea situației juridice a profesiei de consilier juridic care este reglementată în mod discriminatoriu față de celelalte profesii

recunoscute prin Legea 200/2004 modificată prin O.U.G.109/2007 privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, prin modalităţile de exercitare.

2. Din petiţie reiese faptul că petentul este nemulţumit şi de faptul că profesia de consilier juridic îngrădeşte posibilitatea consilierului juridic din România de a-şi desfăşura profesia şi prin birouri individuale, societăţi civile profesionale sau comerciale, precum şi posibilitatea alte profesii (medic, arhitect, asistent social, geodezul etc.).
3. În opinia petentului, pregătirea profesională a consilierilor juridici cât şi a avocaţilor, cu titlu de comparaţie, sunt, ca nivel de pregătire iniţială, absolvenţi ai facultăţilor de drept, au aceeaşi structură profesională prestând în mod nemijlocit servicii de aceeaşi natură.
4. Admiterea în profesia de practician în insolvenţă a consilierilor juridici este îngrădită în raport cu admiterea judecătorilor, avocaţilor, procurorilor sau notarilor.
5. Legea nr. 514/2003 restrânge în mod discriminator şi nejustificat posibilitatea ca consilierii juridici să-şi desfăşoare activitatea în alte forme decât cea de angajat la o persoană juridică de drept public sau privat ori ca funcţionar public.
6. Legea nr. 200/2004 privind recunoaşterea diplomelor şi calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate în România, conţine o altă normă discriminatorie în sensul că subordonează corpul consilierilor juridici ministerului Justiţiei.

B. Ministerul Justiţiei, prin adresa nr.8305/11.06.2008 susţine următoarele:

1. Reglementarea prin lege a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin OG nr. 137/2000.
2. Exerciţarea unor drepturi se referă la modul de aplicare a unor dispoziţii legale care constituie acele drepturi, iar nu la examinarea soluţiilor legislative alese de către legiuitor, modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării.
3. Asistenţa şi reprezentarea juridică, în România, se poate face numai în condiţiile şi formele stabilite prin lege. Avocaţii şi consilierii juridici, chiar dacă au aceleaşi studii, nu se află în situaţii similare. Între cele două profesii există o situaţie de incompatibilitate dată de textul art. 1 din Legea nr. 514/2003, care prevede că "exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu activitatea salarizată".
4. Comparabilitatea cu celelalte profesii nu poate fi reţinută pentru că acestea sunt profesii liberale iar cea de consilier juridic este strâns legată de un raport juridic de muncă/serviciu.
5. Stabilirea de către legiuitor a unei autorităţi competente în a atesta un titlu oficial de calificare român, nu reprezintă o ingerinţă a statului în exerciţiul profesiei.

III. În drept.

Având în vedere considerentele reţinute de Curtea Constituţională conform cărora: "unele dispoziţii ale Ordonanţei Guvernului nr.137/2000, şi anume

prevederile art.1, art.2 alin.(3) și art.27 alin.(1), lasă posibilitatea desprinderii unui înțeles neconstituțional, în virtutea căruia, așa cum s-a și întâmplat în cauzele în care au fost ridicate excepțiile, instanțele judecătorești au posibilitatea să anuleze prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și să le înlocuiască cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecării.

Astfel, după ce în art.1 al ordonanței se enunță principiile constituționale pe care se întemeiază egalitatea în drepturi între cetățeni și se enumera principalele drepturi cu privire la care sunt excluse privilegiile și discriminările, în art.2 alin.(3) se prevăd următoarele:

"Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.(1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop sunt adecvate și necesare."

Prin art.27 alin.(1) al ordonanței, reprodus mai sus, se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare.

Așa cum lesne se poate observa, art.2 alin.(3) din ordonanță caracterizează ca discriminatorii, între altele, prevederile care dezavantajează anumite persoane, față de alte persoane, fără să facă vreo distincție cu privire la natura juridică a acestor prevederi, ceea ce poate fi înțeles că se referă și la acte normative cu putere de lege, cum sunt cele adoptate de Parlament și ordonanțele Guvernului, emise în virtutea delegării legislative prevăzute de art.115 din Constituție.

Luând în considerare și dispozițiile art.27 alin.(1) din ordonanță, prin care se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare, deci și a prevederilor cu caracter discriminatoriu, instanța de judecată poate să înțeleagă - ceea ce s-a și petrecut în una dintre cauzele analizate - că are competența să anuleze o dispoziție legală pe care o consideră discriminatorie și, pentru a restabili situația de echilibru între subiectele de drept, să instituie ea însăși o normă juridică nediscriminatorie sau să aplice dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată.

Un asemenea înțeles al dispozițiilor ordonanței, prin care se conferă instanțelor judecătorești competența de a desființa norme juridice instituite prin lege și de a crea în locul acestora alte norme sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, este evident neconstituțional, întrucât încalcă principiul separației puterilor, consacrat în art.1 alin.(4) din Constituție, ca și prevederile art.61 alin.(1), în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

În virtutea textelor constituționale menționate, Parlamentul și, prin delegare legislativă, în condițiile art.115 din Constituție, Guvernul au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele

judecătorești nu au o asemenea competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza justiția - art.126 alin.(1) din Legea fundamentală -, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să admită excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și să se constate că prevederile art.1, art.2 alin.(3) și art.27 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale în măsura în care din ele se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative neavute în vedere de legiuitor la adoptarea actelor normative considerate discriminatorii.”

Colegiul Director va reține faptul că, în astfel de situații cu care este sesizat, respectiv constatarea caracterului discriminatoriu al unor prevederi legale, competența sa este înlăturată, motiv pentru care va respinge petiția.

Colegiul Director nu se poate substitui altor instituții sau autorități pentru reglementarea unor situații ce intră în sfera de competență a acestora.

Reglementarea prin act normativ a statutului profesiei de consilier juridic fiind atributul exclusiv al Guvernului și/sau al Parlamentului României se va înainta petiția și o copie de pe prezenta hotărâre celor două autorități.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi, ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Cererea referitoare la „constatarea ca discriminatorie a profesiei de consilier juridic față de celelalte profesii recunoscute de Legea nr. 200/2004” nu intră în competența consiliului.

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

3. Cîte o copie de pe prezenta hotărâre se va comunica Guvernului și Parlamentului României.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

1. Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

ISTAVAN HALLER

IONITA GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOS TIBERIU

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

VASILE ANA MONICA

Data redactării 11. 10. 2008

